

Glistrup (FP):

Den nuværende danske arbejdsløshed er jo ikke noget, der er skyllet ind over landet som en uafvendelig katastrofe fra udlandet. Det har fuldstændig ligget i dette folketings hånd at skabe denne arbejdsløshed, og det ligger fuldstændig i dette folketings hånd at fjerne denne arbejdsløshed igen.

Problemet er så ganske enkelt, at vi repræsenterer $\frac{1}{800}$ af befolkningen i denne verden. Vi repræsenterer mindre end halvdelen af en storby i det fremmede. Fordi vi begyndte at have alle vore folk i arbejde, ville vi ikke blive mødt med handelskrige eller noget lignende fra udlandet, det vil være ganske åbenbart. Vi kan ganske isole-ret fjerne arbejdsløsheden herhjemme, og så kan vi gøre det uanset de udenlandske konjunkturer.

Derfor er det kreperligt at skulle blive præsenteret for sådan noget som det, vi ser her. Når man skal rejse fra Sorø til Slagelse, så tager man sig en tur langt østpå i stedet for at rejse i den rigtige retning. Det er det, der sker med det, som er tænkt ud i disse morgentimer.

For sandheden er jo den ganske enkle, at arbejdsløsheden har én eneste årsag, nemlig at de danske priser ikke er konkurrencedygtige. Og de danske priser er ikke konkurrencedygtige af én eneste årsag, nemlig at de danske omkostninger, udgifterne for arbejdsgiverne, er for høje, og de danske omkostninger, udgifterne for arbejderne, er for høje af én eneste årsag, nemlig at vi er kommet for højt op med indkomstskatte-tryk her i landet. Og vi er kommet for højt op med indkomstskatte-tryk her i landet af én eneste årsag, nemlig at man ikke i dette folketing i tide har kunnet sige nej til offentlige udgifter helt ud over alle rimelighedens grænser. Derfor, når landet er blevet fattigere, er der én eneste kur, og den hedder mindre offentlige udgifter og ikke, som dette forlig går ud på, flere offentlige udgifter. Får vi mindre offentlige udgifter, får vi mindre indkomstskatter. Får vi mindre indkomstskatter, kan arbejderne få reallønsfremgang ved, at der er mere i lønningsposen, og man kan holde lønudgiften for arbejderne konstant, uanset at der gives større indtægter til arbejderne. Og holder man udgifterne for arbejderne konstant, ja, så er det således, at vi vil have en udvikling,

hvor vi har priser, der kan konkurrere med udlandets, hvor der stadig er inflation, og vi kan få alle folk i arbejde igen. Fremskridts-partiet har i 7 præcise lovforslag påvist, hvordan det gøres ved at forhøje den skattefri bundgrænse begyndende med 21.000 kr. her fra 1. oktober — og så selvfølgelig med det samme væk med den kapitalvindingsskat, som venstre og socialdemokratiet skærpede her i foråret, og som jo går ud på, at man simpelt hen kvæler danske arbejdspladser, fordi den gamle mand ikke kan trække sig tilbage. Han er i den situation, at han ikke rigtig har noget initiativ til at ansætte flere arbejdere, men han holdes på sin ejendom. Den unge mand kan ikke udvikle noget, fordi kapitalvindingsskatten kvæler hans driftskapital. Det er også et af vore forslag til at klare den foreliggende situation.

Med andre ord, i fremskridtspartiets 8 forslag har vi den præcise angivelse af, hvordan arbejdsløsheden fjernes. I forligsmager-nes forslag har vi, hvordan arbejdsløsheden skærpes.

Og så kommer hr. Kjeld Olesen og siger, at selve ulykken, arbejdsløsheden, ikke spiller nogen rolle for fremskridtspartiet. Det turde nok være forkert. Skal vi ikke være enige om, at vi alle sammen er enige om én ting, og det er at få denne arbejdsløshed fjernet, og så skal man ikke komme med den slags påstande, som hr. Kjeld Olesen kommer med, når han siger: så stiller man en gøglervogn op, eller noget lignende. Jeg betvivler da ikke, at hr. Kjeld Olesen efter sine bedste evner står bag ved dette forlig her, og det er hr. Kjeld Olesens bedste bestræbelser for at klare det. Skal vi ikke lade være med at klandre hinanden?

Nu står fremskridtspartiet som det ledende oppositionsparti her i salen, og dér vil vi åbenbart blive stående, hvis det står til statsministeren, i de næste 3 år som dem, der skal give det saglige alternativ til den koalitions politik, der føres fra venstre og socialdemokraterne, og hvad de nu alle hedder, de kristelige, centrum-demokrater, og hvad der er, nogle radikale er der vist også tilbage; og hvis man skal have et sagligt spil mellem oppositionen i denne sal og regeringspartiet, så er det ikke den bedste start at køre det hen i sådan nogle billige talemåder som det, hr. Kjeld Olesen nævnte om, at fremskridtspartiet ikke tog noget hensyn til